

sanctionere meget Andet end at gjenbevilge de 5,500 Kr. Jeg ser ingen Grund til at forandre min Afstemning fra forrige Behandling.

Steenstrup: Jeg skal blot tillade mig at sige et Par Ord om Vindringsforslaget under Nr. 11. Den ærede Ordfører begyndte med, at der ikke var noget Nyt i denne Sag, og han har naturligvis indtil en vis Grad Ret; thi det Nye er ikke noget Nyt, at de ærede Medlemmer i Udvalget ikke have sat sig ind i Sagen. Den ærede Ordfører er ganske sikkert aldeles ustyrlig deri; thi Sagens Akter have fra den Tid, han blev udnævnt til Ordfører, ikke været i Finantsudvalgets Bærge. Altsaa, han er sagesløs. De andre ærede Medlemmer af Udvalget skal jeg ikke behøve at sige. Det er jo klart — jeg har anført det før, det følger af sig selv — at den Slags Sager, naar de fremtræde i større Omfang, kan ethvert Medlem af Udvalget ikke sætte sig ind i; og det overdrages altsaa til en Enkelt. Nu er det mærkverdige Tilfælde her, at ethvert enkelt Medlem af Finantsudvalget, der har haft med denne Sag at gøre som Ordfører og haft Sagens Akter, er bleven meget velvillig stemt for den og har anbefalet den til Thinget, medens derimod andre ærede Medlemmer, som ikke have været inde i den, naturligvis ikke have kunnet følge med. Jeg gad egentlig spørge de ærede Medlemmer, hvorledes de tro, de vilde synes om, hvis der gaar Ald i deres Eiendom og Assuranceelskabet saa kom kjørende i Galop og sagde: Nu er dit Lag brændt, og det brænder endnu, men Du skal partout finde Dig i at faae Erstatning for Taget alene og ikke mere; Lagationen skal afholdes nu. Den Lagation, som Regjeringen har paaotroyeret vedkommende Interessenterskab, er kommen frem paa denne Maade. Da Stormfloden havde fundet Sted, dekreterede Indenrigsminister Jonnesbech, at der over hele Landet skulde afholdes Lagation af den slete Skade; altsaa, den skulde ogsaa ske paa den paagældende Eiendom. Denne ligger i 2 Sogne. Man henvendte sig først til det ene Sogn, som atter henvendte sig til mig og spurgte, hvorledes det skulde tagere denne Skade. Jeg svarede: I skulle lade være at tagere det, I ikke forstaa Jer paa; thi Havet skjuler endnu Staden, og gjøre I det, saa gjøre I en Bjørnetjeneste baade mod Staten og Interessenterne. Sogneraadet protesterede, fralagde sig Arbejdet og blev fri.

Men hvad gjorde man saa? Man gik til det andet Sogneraad; det gik i Løst og tagerede Staden til 15,000 Rdl. eller rettere 30,000 Kr. Altsaa, før noget Menneffe kunde se, hvad Skade der var sket paa Arealen, blev det otroyeret af Regjeringen, at Lagation skulde finde Sted. Og uagtet selve Lagationsmændene have gjenfaldt deres Lagation og erklæret, at den var 4 Gange for lav, saa har Centralkomiteen ikke een, men 7 à 8 Gange erklæret: Vi holde os til den første Lagation. Nu veed jeg ikke, hvad ærede Medlemmer sige, naar jeg anvender dette paa deres brændende Bygninger; om de mene, at der er sket Retfærdighedens Fordringer Fyldest, og jeg veed ikke, om ærede Medlemmer af Finantsudvalget have set dette, hvad jeg her siger. Finder der Modsigelser Sted, skal jeg dokumentere af Sagens Akter, at jeg har Ret. Indtil det sker, vil jeg ikke spille Thingets Tid med at læse Akter op. Det er ikke een, men mange Gange, at Centralkomiteen gjentager, at alle senere Lagationer bryder den sig ikke en Øst om. Jeg vil spørge, om det er reiserdigt, og spørger saa: Hvem er Skyld i det? Jeg tror ikke, at der kan være Tvivl om det. Det er Staten, ganske vist rimeligvis i god Hensigt, men Resultatet foreligger, hvad Følgen har været. Naar det ærede Medlem for Høstet Amtets 2den Valgkreds (Sagd) forundrede sig saa meget og sagde, at det var underligt, at denne Mistemning var tilstede, saa siger jeg atter, at denne Mistemning er tilstede, fordi de fleste ærede Medlemmer her i Salen ikke kjende og ikke kunne kjende Sagen; thi Sager fra et lidet Sted behandles som Danmarks Anliggender i Stormagternes Raad: Man bryder sig ikke om dem, før man er nødt dertil. Nu vil jeg bede ærede Medlemmer og Ministeren erindre, at dette er fra Slesvigs Forbund, og hvad jeg siger, skal jeg dokumentere. Nu gad jeg vide, om vi have synderlig Grund, naar vi ikke gaa tilbunds i flige Sager, til at anke over, hvorledes vi ved andre Veiligheder behandles, og om man tror, at Kjærligheden hos Beboerne paa flige Steder til deres Fædrelands Forhold skal opildnes ved den Slags Fremgangsmaader. Der er sagt fremdeles, at man ikke vil røre ved Centralkomiteen. Jeg skal ikke røre ved Centralkomiteen, men jeg mener, at, naar den ikke een Gang, men 7—8 Gange har erkjendt i Skrivelser, som ligge der, at den har taget fuldstændig feil, er det vel ikke nogen